

СВОБОДЕНЪТЪ

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Абонаментъ за година 8 лева
за 6 мѣсеца 4 лева.Редакторъ-стопанинъ:
Стефанъ Ив. Петковъ.Неплатени писма не се приематъ.
Ръкописи не се връщатъ.

Такса за публикациитѣ на 1 стр. по 40 ст., на 2 и 3 стр. по 50 ст., на 4 стр. по 30 ст. на кв. с. и Приставски и хазнови обявления за 1 път 5 ст., за 2 пъти 8 ст. и т. д.

Г-ца Марийка Г. Славова

и
Г-нъ Дим. Г. Поповъ

сгодени

Добричъ

12 юни 1911 год.

Балчикъ

Владимиръ Г. Кусевъ

АДВОКАТЪ — ВАРНА.

Защищава всекакви дѣла прѣдъ всички
сждилища въ Царството.

Писалище—подъ мировото сждилище.

Е. Коенъ,

хирургъ - зжболѣнаръ

отъ медицинския факултетъ и
зжболѣкарската школа въ Парижъ,
се установи въ Варна
ул. „Дебърска“, № 3, срѣщу дома
на г. Алек ДяковичъДаватъ се подъ наемъ въ ул. „Нишка“
двѣ хигиенични кжци.

Споразумение до Д-ръ Стояновъ, адвокатъ — Варна.

Продаватъ се изцѣло колониялнитѣ стоки
на обявената въ несѣстоя-
телностъ Мария А. Пиваровичъ въ гр. Варна.
Споразумение при Синдика Д-ръ В. П. Кувеловъ
адвокатъ Сите — Варна.ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ много удобна и
хигиенична кж
ща, съ двѣ отдѣления, едното съ 3 стаи, кухня и изба, а дру-
гото съ двѣ стаи, находяща се въ гр. Варна II уч., ул. „Одринска“
№ 157. Споразумение до притежателя въ сжщия домъ.Продава се на цѣло или на части бакалската стока отъ ма-
газина находящъ се въ II уч. срѣщу Карабатакъ
Споразумение до притежателя Захари Ивановъ въ сжщия магазинъ

Дава се подъ наемъ хотелъ „Централъ“

въ градъ Варна, ул. „Прѣславска“, до Балкъ-пазаръ, хигиениченъ,
много удобенъ, съ 6 стаи, салонъ, кухня и изба.
Зданието е подходящо за хотелъ, комисионери, банки и дружества.
Споразумение до Елнээръ Файонъ сарафий въ сжщото здание.

Петръ Копчевъ

на именния си день 29 того нѣма да приема
посѣщения.

Обява.

П. Атанасовъ — Балчикъ и Бр. Атанасови — Добричъ,

съобщаватъ на интересующитѣ се граждани и еснафи
отъ околията, че въ складоветѣ имъ се намира за
продажъ чиста натурална **сливовица** съ добъръ
вкусъ и ароматъ въ сжщитѣ се намиратъ и други
доброкачествени спиртни питиета.

Съ почтъ: Атанасови.

Членъ седемнадесетий

Причината на силното недо-
волство отъ страна на искренитѣ
опозиционни партии противъ но-
вата редакция на чл. 17 отъ кон-
ституцията е липсата на довѣ-
рие въ властта и държавния
глава. Наистина, работата е из-
въпрдно сериозна, което нѣщо
кара всекого да се запита: дали
не е наближилъ часътъ на ре-
ализиране старата германска меч-
та: — завладѣването на изтокъ.
Съ каква цѣль царствующия
лнесь въ българска земя кобур-
гски принцъ иска измѣнението
на конституцията въ смисълъ, че
да може той самъ, безъ ничие
съгласие да влиза въ прѣговори
съ чуждестранни владѣтели и да
сключва съ тѣхъ тайни договори?

Нашия печатъ не твърди ясно
е формулиралъ своитѣ догадки по
нуждитъ за измѣнението на чл.
17, поради което българското об-
щество още се лута въ невѣде-
ние и не знае кому да вѣрва и
кому да не вѣрва. Отъ рѣчитѣ
на видни депутати изъ правител-
ственната срѣда ний разбрахме
само, че интереситѣ на страната
нѣма да бжлатъ изложени на
опасностъ, а напротивъ, за по-
стигане завѣтни идеали на Бъл-
гария, нужно е да се даде право
на държавния глава да сключва
тайни договори съ чужди вла-
дѣтели, за да може да се опрѣ-
дѣли едно трайно направление на
външната ни политика. Даже въ
Великото Народно Събрание се
намѣкна за Санстефанска Бъл-
гария, но безъ да се помене за
условието, полъ което ще се по-
стигне това. Разбира се, подобни
работи не се говорятъ, понеже
самия въпросъ съ измѣнението
на конституцията е една важна
държавна тайна, но пъкъ и ни-
що да не се казва, тоже не иде
Ний тукъ ще се постареемъ да
разяснимъ въпроса, до колкото
е позволено отъ извѣстни съ-
ображения.

България никога не ще може
самостоятелно да разшири прѣ-
дѣлитѣ на своитѣ владѣния, безъ
което тя е обречена, като дър-
жава, на застой. За да може да
разшири територията си, нужна
и е поддржката на чужда сил-
на държава. За да спечели здраво
съгласие на една силна държава,
България трѣбва да общае нѣ-
каква чувствителна отстъпка, въ
замѣна на която пъкъ тя ще мо-
же, съ посредството на съглас-
ната държава, да извоюва нѣкои
значителни придобивки. За да се
заздрави такъвъ договоръ, необ-
ходимо е щото нашия държавенъ
глава да има право, по консти-
туцията, да сключва такива до-
говори. Така поставена работата,
излиза че даването право на дър-
жавния глава да сключва тайни
договори, е една належаща необ-
ходимостъ. Като е тъй, защо опо-
зицията, особено крайната, про-
тестира толкова много? Защото
даването права на държавния
глава, като монархъ, положени-
ето на когото го прави съвсѣмъ
чуждъ на интереситѣ на масата,
въплъ отъ туй, той не е бълга-
ринъ, за да се допусне, че, поне
отъ чисто отечествени интереси,
не ще се полъже да отиде до
нѣкоя крайностъ. И въ туй от-
ношение опозицията е съвършен-
но права, само че не достатъчно
смѣла въ изказванията си. Пра-
вителственнитѣ депутати увѣри-
ватъ, че никаква опасностъ нѣма
отъ исканото измѣнение на чл.
17. И ний вѣрваме това, но вѣр-
ваме го докато на властъ сж
днешнитѣ коалирани партии, осо-
бенно цанковиститѣ, миналото на
които е най-здрава гаранция за
достойно остояване нашитѣ на-
ционални интереси. Еино врѣме
дѣло Цанковъ, макаръ фанати-
зиранъ русофилъ, никакъ не си
поплю, а обърна на Русия лебо-
лия край, щомъ тя почна много
да си позволява въ нашитѣ въ-
трѣшни работи. Правителството
много добръ знае за какви имен-
но нужди става измѣнението на

конституцията и като взимаме въ съображение агитационните борби напоследък и искреността на тона, съ който агитираха правителствените лидери, не можем да допуснем, че тй сжщевременно сж тайли въ душите си пъкленни замисли против Българското Отечество. Спомняме си думите на г. Д-ръ Стоялъ Да невь, когато произнесе своята политическа рѣчь въ нашия гралъ още прѣди демократическото владствуване, че освобождението на Македония не ще се разрѣши съ чети, а съ дипломация и главно отъ европейската дипломация. По-позже въ В. Н. Събрание се говори за нѣкакви идеали на България, постижението на които налага измѣнението на чл. 17, то не е трудно да се разбере, че въпроса за освобождението на Македония вече е поставенъ на дипломатическата маса на силите, но кои именно сили — това никой не знае още. Но не трѣбва да се бърза съ радост за това, защото, да не се забравя, това освобождение ще коштува прѣскапо намъ, свободните българи, па и на частъ отъ неосвободените, защото още не се знае каква компенсация ще се извърши. Шушуканията тукъ-тамъ за отстъпване на Варна, Бургасъ и Силистра на чужди държави, не е за чулене ако се обжднатъ, за да се отстъпи частъ на България отъ Македония и частъ на други държави. За да бждатъ така спокойни и доволни лидерите и на двѣте партии коалирани, навѣрно тѣ сж зели отъ държавния глава ангажиментъ да не излиза вънъ отъ установени между него и тѣхъ условия при изпълване новото измѣнение на чл. 17. Това е много хубаво, но какво ще стане утрѣ, когато държавния глава постигне своите цѣли, за които има ангажиментъ съ лнепното правителство, и повика на власт други управници, чрѣзъ които да може да използва по-широко чл. 17? Прѣдставете си, че когато стане нужда, Фердинандъ поиска да смѣни кабинета и ще повика тия хора, които му сж дали най-здрави доказателства на покорство; прѣдставете си че той повика пакъ демократите, като най-нова формация на цареворци, които прѣзъ устата на достойния свой шефъ произнесоха върнопопаническата кѣтва: „го сподарю, винаги съ васъ и за васъ“. Прѣдставете си, казнаме, че властта влезе въ рѣцѣта на тия хора, върватъ ли, че при единъ опитъ, за благо на своя народъ, Фердинандъ поиска да сключи нѣкакви тайни договори съ нѣкой чуждъ владѣтель, напр. съ Австрийския императоръ, демократическото правителство ще му се противопостави? Прѣдставете си и друго, още по-опасно нѣщо. Както прѣзъ царъ-Рачовото министерствуване Фердинандъ направи опитъ за ограничаване на конституцията чрѣзъ прѣдаване властта въ рѣцѣта на военните, рѣче и сега да стори сжщото, хазѣръ военни въ оставка болладисаха: генерали ли не щѣтъ, полковници ли не щѣтъ, оберъ-офицери ли не щѣтъ, запасни унтеръ-офицери ли не щѣтъ — всички до единъ върни и покорни на царя. Желанията на когото, съгласно военната дисциплина и войнишката клетва, сж изпълняватъ „безпрѣкослов-

но“; прѣдставете си, че настано такъв режимъ, тогава какво би станали съ България? Ще каже народа и конституцията, е самъ гаранция за запазване интересите на България. Добре, но и всички държавни владѣтели, които не сж избѣгнали народния гнѣвъ, а сж минали кой подъ гюлотина, кой подъ крушуми и ятагани, кой на заточение, всички до единъ сж давали клетва, която поелъ сж погизвали най-безцеремонно

Може би чл. 17 ще бже вече приетъ, когато настоящата ни статия още не ще бже подъ печатъ, но което има да кажемъ съ най-дълбока искреностъ на нашите гражлачи, то е, че отсега нататъкъ най-големъ грѣхъ ще извърши той български граждинъ, който при нѣка политическа акция се отнесе съ небрежностъ Българинътъ трѣбва да дала най-осезателни доказателства, че той е способенъ на крайна жестокостъ, когато нѣкой зло употребѣи съ неговото довѣрие. Прѣдъ насъ наставатъ за напрѣдъ бурни врѣмена, които ни налагатъ строга бдителностъ, за да не станемъ жертва на собственото си нерад ние къмъ интересите на страната ни.

Нужно ли е министерство на здравето и труда.

По този въпросъ пресата много шумъ дига и за и противъ. Но по въпроса отъ принципиално гледище, никой не се искава, освѣтъ в. „Прѣпорецъ“ въ бр. 127. Останалите отзивѣ бѣха само, една експлоатация и демагогия. Но и в. „Прѣпорецъ“ не е убѣдителенъ въ аргументацията си. Всѣки ще се съгласи, че здравето е първото условие на живота. Но въпроса събѣтъ не е той. Касае се до учрѣдането отдѣлно, специално министерство за здравнето и труда. Знаемъ, че исправно сжществуватъ институти при Мин. на вътр. работи и търговията; за тона знаемъ, че откакъ тѣ сж учрѣдени, стоятъ на най-долно стъпало отъ всички други институти, по простата причина, че въ тия институти нѣма никакъв килипиръ за чиповниците. Тукъ се явява въпроса нужно ли е особено министерство за да се подигнатъ тия важни обществени институти, или тѣ могатъ и безъ такова министерство да се подигнатъ. На тоя въпросъ най-отговаряе така: до сега като не сж се подигнали, нѣма и да се подигнатъ тия институти, а понеже тѣ не трѣбва да се за-немятъ, то явява се естествена идеята за специално загрижване, т. е. да има специално, самостоятелно учрѣждение, което да се грижи за общественото здраве и за труда. Колкото сж по-свободни, отдѣлни, независими едни учрѣждения, толкова тѣ сж изложени на общественъ контролъ и при случаенъ по-лесно може да се справи човѣкъ съ тѣхъ. Единъ министъръ съ всякия своя външъ персоналъ — се хора съ еднаква специалностъ, компетентни въ работата, много повече има възможностъ да се занимава съ работа, която му е извѣстна и за каквато е призванъ, като специалностъ по нея, нежели единъ профанъ, вчерашенъ провинциаленъ адвокатъ, а днесъ министъръ на вътрѣшните дѣла. Какво ще прави такъвъ човѣкъ, когато партзанските страсти всецѣло сж завладели и

който е крагалъ профанъ по такава деликатна материя, каквато е грижата за народното здравие.

Смъртността въ България има такива размѣри, които каратъ всѣки да се оудва. Тукъ, кждѣто има чудесенъ климатъ, великолѣпна природа, природни условия за лечение, болестите върлуватъ много повече отъ другаде, кждѣто сжществуватъ старателните грижи за здравие. Наистина, въ много културни държави нѣма специални министерства за общественото здраве, но до като тамъ се тури редъ въ тая областъ на държавното управление, много жертви сж отишли, върху тѣхните кости сж издигнали сегашните добри уредени институти. Ако на врѣмето си тия държави бѣха се сѣтили да откриятъ специални министерства, пътя за подобряние общественото здраве щѣше да се съкрати и много отдавно щѣше да се въведе сегашния редъ.

Българското общество трѣбва самъ да подеме напуснатата идея и да иска нейното реализиране, за да му се гарантира здравие.

Цвѣтния празникъ на дружеството за борба противъ туберкулозата въ България.

Борбата противъ туберкулозата, най-жестокия врагъ на човѣчеството въ сегашно врѣме, изисква дружните усилия на всички членове отъ обществото, изисква материалната и морална поддрѣпа на цѣлия народъ. Срѣщу едно зло отъ социаленъ характеръ, каквото е охтиката, потребни сж мѣрки прѣди всяко общество, широки социално-економически и хигиенически подобряния въ живота на населението, както и запознаването на последното съ врага и съ срѣдствата на защита.

Единъ отъ начините за пропагандиране идеята за борба противъ туберкулозата и нуждата отъ общи усилия за намаляние жертвите, изскубани толкова немилостиво отъ коварната болестъ, е устройването на така нарѣчените *туберкулозни цвѣтни празници*. Тия празници, съ своя външакъ видъ, ежегодно повтаряни въ единъ и сжщъ день, даватъ възможностъ на всички — бѣдни и богати, старци и млади, здрави и болнави — да си спомнятъ за жалката участъ на ония свои многобройни братя и сестри, които ежегодно падатъ сжща жертва на охтиката зараза. Въ населението се вкоренява съзнанието, че то е длъжно да се притече на помощъ на своите нещастни и мили съграждани и съ своята лепта, колкото и да бжде тя малка, то дава изразъ на готовността си да имъ укаже споредъ силите си своята поддрѣжа. Капка по капка, ниръ става, казва българската народна мъдростъ; нека този принципъ намѣри приложение и въ борбата на народа съ всички социални болести и злини.

Дружеството за борба противъ туберкулозата въ България, по примѣра на противотуберкулозните лиги въ странство, е рѣшило да устройва на 28 и 29 юни *годишенъ празникъ на розитъ*, който да се празнува едновременно въ всички мѣста въ България, гдѣто има клонове отъ дружеството.

Варненския клонъ е поръчалъ нужното число изкуствени рози, които въ децѣта на дружественния празникъ за една нищожна цѣна ще бждатъ прѣдложени на варненските граждани за споменъ и въ

помощъ на борбата противъ охтиката въ града ни. Цвѣтата ще се продаватъ отъ групи варненски граждани и граждани изъ улиците, учрѣжденията и публичните мѣста въ града.

Благородните задачи, които прѣсѣдва дружеството за борба противъ туберкулозата въ България, трѣбва да се върва, ще намѣрятъ живѣтъ въ българското общество, което нѣма да откаже своята материална помощъ на едно толкова човѣколюбиво дѣло. Туберкулозата е най-разпространената болестъ въ нашия културенъ вѣкъ — тя се срѣща въ всички страни, въ всички населени мѣста, у всички народи. Туберкулозата не щади никого и никоя възраст, за нея сж отворени всички врати — отъ най-бѣдната колиба до царския палатъ.

Варненските граждани, които ежегодно даватъ не малко жертви на охтиката зараза, ще подкрѣпятъ инициативата на Варненския клонъ отъ дружеството за борба противъ туберкулозата въ България, като се запишатъ за негови членове и му укажатъ материална помощъ.

Господа Варненски граждани и граждани, пожертвуватъ своята лепта за борбата съ охтиката въ града Варна и околнята, защото тя ще се изкупи стократно!

Който дава, макаръ и малко, на врѣме — двойно дава.

ОТЗИВИ.

Отговоръ на отговоръ

Или какъ демократите искатъ обрисуване на своите физиономии.

»Праздна Мара тжпанъ била!« — Само съ такъво заключение може да се прочете отговора на Г. Михайлова, който по нѣмане на конкретизирани и ясни факти, впусналъ се е да лови по ясно небе прилѣпи. И хубаво ги е уловилъ: на всичките ония, които разбиратъ добри работи, за които полемизираме, той съ отговора си дава ясна прѣдстава, че профанъ влѣзна въ общинското управление и профанъ излѣзна. Проче, четохме Ви отговора г. Михайловъ, и видѣхме колко бърже Вий, »човѣкъ съ твърда воля«*) минахте отъ настапателно въ отбранително положение. Такова е свойството на всички недозрѣли по гражданско и обществено възпитание хора, които обичатъ да си придаватъ значение на видни служители. Като имъ отнемете възможността да блѣщатъ съ чужда свѣтлина, у тѣхъ остава само една раздражена животинска амбиция, която никой пътъ не може да бжде лозунгъ за борба. Схващамъ степенята на това раздражение и за това вървамъ, че лошо сж му подѣйствували въ тия горѣщини (особено демократите иматъ защо да се страхуватъ отъ горещините) моите сарказми въ миналата ми дописка. Но не бойте се, г. Михайловъ и всички вий негови сателити: азъ мога да Ви обърна и другото листо, безъ обаче, да припиша моя отговоръ на кръчмарска елегия, на каквото нѣщо приличаше Вашия.

И така, както казахъ и миналия пътъ, типично е за хората, лишени отъ способности за самокритика, да сждатъ за хорските постѣпки по своите, да прилагатъ своя аршинъ и къмъ другите. Отъ дѣ извлѣкохте обвиненията за моето »пѣзене« прѣдъ партията? — навѣрно изъ собствената си практика, защото азъ знаа, че Вий притежаватъ при народияците една колкото полски петрахилъ декларация; въ демократическия тефтеръ личите (благодарение глѣстичните служби) изъ между първите листове, а знаа че правите опити да се присламчите и при Радославистите, »понеже тѣхенъ билъ редѣтъ за властвуване«. Какво ще Ви е мжно, попитаите вашия шефъ, който прогласи лозунга на

*) Сгикъ изъ диатрамбите на „Народна Сила“.

пълзенето — «св. Васъ, пошъ Васъ, аа Васъ — попитайте мѣстния си шефъ, който вчера дигна ржка въ Н. събрание за проекта по измѣнение на конституцията, а днесъ се обяви противъ, попитайте вашата «Нар. сила», която вчера казваше »Негово Величество Царя«, а днесъ казва »князътъ нѣма право да открива Великото Народно събрание«... и пр. и пр. Да, попитайте се вие, а недѣйте пита менъ, който не само че не ви пълзѣхъ, но даже ви връщахъ »Прѣпоречъ«, като изругахъ нѣколко пѣти вашитѣ слуги, носящи менъ квитанции за членски вноски на партията ви и който дѣйствително е критикувашето »явлѣше управление«. Декларацията, що вие изтрѣгнахте отъ мене чакъ миналата година, въ края на вашето падение, чрѣзъ насилие посрѣдствомъ служебното ми положение, не е ли по-скоро атестатъ за васъ, които не се посвѣнихте да търгувате съ свѣстѣта на чиновничитѣ, за васъ, които турнахте въ ходъ всички низки срѣдства, съ цѣлъ да изтрѣгнете по единъ лѣдпѣсъ. Да, прѣди да извадите въ факсимиле моята декларация, азъ ще извадя въ факсимиле вашитѣ свѣсти, за да направя обществото сравнение какво е чиновническа декларация, патрѣзната чрѣзъ насилие и какво е демократическа свѣстъ, която тероризира волята на и безъ това измѣненото чиновничество. Декларацията, що азъ ви дадохъ, я дадохъ тѣй, както бихъ далъ късче хлѣбъ на нѣкоя хрѣтка, която постоянно ми джавка подирѣ и ме безпокои. Другъ пѣтъ азъ бихъ ви поразправилъ по-интересни работи около вашитѣ декларации, какъ вий сложихте на кметската маса мое то уволение, та ми искахте декларация, какъ ме пращахте, подобно всички други, на поклонение при вашия »шеихъ-юль-ислямъ« и пр. и пр., ала за сега бихъ ви прѣпоръчалъ да се огрѣете на моята декларация, та да си постоплите истиналитѣ сърдца... А при това имате наглостта да говорите и за »пълзене« прѣдъ стѣмболовиститѣ!... Та тѣ нѣмаха оная безсвѣстностъ, както васъ. Тѣ не... събраха декларация, за да се топлятъ зимасъ като васъ; тѣ ме назначиха, но не дойдоха да ми налагатъ »Новъ вѣкъ« и да ми тикатъ подъ носа квитанции за членски вноски, съ една дума у тѣхъ имаше кавалерство, тѣкю тамъ, дѣто вие имаште наглостъ и политическа деморализация.

Култътъ на пълзенето създадохте вие и сигурно вий, г. Михайловъ, сте му служили съ особена ревностъ, защото какъ иначе може да се обясни вашето адютанствуване, вашитѣ голѣми нѣжности прѣдъ по-силнитѣ и вашето бързо издигане отъ кестричски крѣчмаръ до контролоръ на Варненската община. За менъ нѣма какво да се чудите: длѣжнѣстѣта, която вземамъ е по образованието ми и слѣдователно не съществуватъ у мене елементи, които да ме каратъ да се прѣвѣнѣвамъ прѣдъ тѣзи и онѣзи. Да, щѣхъ да забравя, че и вий имаште нѣкакво образование! Мисля, че отъ с. Кестричъ, дѣто бѣхте крѣчмаринъ прѣди нѣколко години и дѣто вий убихте единъ човѣкъ, отнехте единъ животъ...

Много добръ сж сторили редакторитѣ на »Народна Сила«, че сж ви накарали да си сложите подписа върху втората дописка. Въ първата си вий дѣйствително се скрихте задъ гърба на редакторитѣ, защото знаехте, че »въ тѣзи работи нѣма нищо, но трѣбватъ защото има да ми отгъщанатъ«, както сами се изразихте прѣдъ общинския касиеръ г. А. Припрѣновъ, и прѣдъ нѣколкомина други. Редакторитѣ разбраха, че ако трѣгнатъ по брѣмбаръ, той ще ги заведе на боклука и затова, слѣдъ като ви написаха отговора този пѣтъ (че другъ ви го е писалъ личи отъ факта, че за васъ се говори навсѣкждѣ като за трето лице) накараха ви да си сложите подписа.

И така на въпроса. Вий се чудите кой законъ ми е допушалъ да държа десетки хиляди лева, когато азъ съмъ ималъ гаранция 2000 лв. На кого ги сочите тѣзи работи? На мене ли, или на ония, които не знаятъ, за да имъ всѣте едно съмнѣние! И въ двата случая безполезно, защото обществото тѣй добръ ви е познало, че нѣма нужда да се атестатирате повече

прѣдъ него съ шамарми, лѣжи и извъртаня. Ако на тебе като контролоръ, който имашъ 15000 лв. гаранция (лѣжешъ, че сж 2000) лв.) закона ти позволява да произвеждашъ разходи за 1,000,000 лв. защо менъ като на чиновникъ, гаранция съ 2000 лв. да не е позволено да боравя съ 10 — 11 хиляди лева, още повече когато отивамъ да изпълнявамъ длѣжностъ, възложена менъ отъ началницѣтъ ми, когато отивамъ като замѣстникъ контролоръ? Ти не искашъ да се занимавашъ съ чл. 53 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия, защото никакъ не ти изнася. Но знаешъ ли какво казва той? »Залогътъ се прѣдава на прѣдседателя на тържната комисиия и пр. Иой прѣдседателъ на общинскитѣ тържни комисиия (сир. помощницѣтъ на кмета) има гаранция, та законъ имъ дава право да приематъ пари у себе си? Както виждашъ закона съвсѣмъ не отговаря на твоята тенденциозна логика. Нѣщо повече вашата демократическа практика пѣкъ съвсѣмъ не отговаря на вашата логика. Кой законъ, питамъ азъ, позволи на демократитѣ чрѣзъ 1909 г. да начертатъ на Дяко Беделева, който нито има гаранция, нито като личностъ прѣдставлява морална гаранция да му начертатъ въ една торба 12000 лв. и словомъ дванадесетъ хиляди лева, та го изпратиха въ Ески-Джумайския панаиръ да купува коне за общината? Защо не се ужасихте тогава, ами сега дигнахте противъ менъ канска тревога, задѣто азъ, при знанието на всички, прѣдъ тържната комисиия, изпълнявахъ длѣжностъ не като самозванецъ, а по заповѣдъ отъ началството си? Сравнете тѣзи примѣри и правете си заключението, дали не дигнахте вѣрвата противъ менъ, защото тѣй диктуваше личната ви раздразнена и сломена амбиция. Но въпросътъ билъ, защо азъ не съмъ далъ паритѣ въ общинската каса. За да ти докажа, до какво дебелоочие отивашъ, ще ти цитирамъ това, което самъ ти си писалъ, за да се опровергаешъ, самъ тѣй, както това правите вий всички демократи. Въ акта за прѣдлагането и приемането на сумата 11904 лв., ти самъ съ свой почеркъ си писалъ слѣдното: »и бирника А. Припрѣновъ заяви, че чрѣзъ миналата година и нему е оставялъ на нѣколко пѣти торба запечатана, но колко пари е имало въ нея не знаея. Отпослъ не ги приемиа, защото като залози по прѣдприятия не могатъ да се приематъ въ касата такива пари«. А какво ще кажете сега? Бихъ желалъ да публикувате този актъ, за да види обществото, че ти самъ не разбирашъ онова което пишешъ и което приказвашъ. Ами, питашъ, защо не съмъ ги внесълъ понѣ изцѣло нахранение въ банката? Питамъ те пѣкъ азъ, кога си направилъ подобно нѣщо ти, който тоже събирашъ залози въ голѣмо количество, кога си внесълъ ти нахранение, суми въ общинската каса или въ банката, кой нѣкой контролоръ понѣ въ миналото е правилъ това? Посочи ми единъ, единъ единичекъ твой, или чуждъ примѣръ. Дѣ сж твоитѣ аргументи тукъ, дѣ ти сж фактитѣ? Или ще кажешъ ти си държалъ паритѣ въ »дървената си каса«. Като твоята дървена каса азъ имамъ десетъ чекмеджета изъ масата си, обаче азъ бѣхъ тѣ редовенъ та ги държахъ понѣ въ каситѣ на г. г. Припрѣнова и И. Савовъ на личното тѣхно довѣрие, нѣщо, което ти и не си направилъ, защото именно били си нередовенъ, защото паритѣ ти трѣбваша за други цѣли... Залози имаше у мене само за ония търгове, които не бѣха още утвърдени, или по които залозитѣ не бѣха уравниени до 5% съгласно чл. 51 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия. Но какво правеше ти тогава? Търговетѣ бѣха утвърждавани, прѣдприятията се свѣршваха и ликвидираха, а ти повръщаше залозитѣ на хората въ наличностъ.

Скоро ще имамъ случай да ти изброя редъ такива примѣри да види обществото дѣ си държалъ прѣзъ туй врѣме паритѣ, дали въ »дървената си каса«, или на хранение въ джоба. Но да, азъ забравихъ че ти си лице съ гаранция 20,000 (?) лв. Слава тебѣ Господи!... чухме, чухме вече твоитѣ вопли за твоята злощастна гаранция. Но чуй го и това, приятелю драги, че твоята гаранция е само за да подписвашъ платежни заповѣди, да оправдавашъ

приходи и разходи, но не и да боравишъ съ парични суми. Ако законътъ запрѣтѣ на менъ боравенето съ пари, то той еднакво запрѣтѣва това и тебѣ. Функциитѣ на тържнитѣ комисиия сж нѣщо самостоятелно, отдѣлно, немѣюще нищо общо съ твоята гаранция, която е важна само за Смѣтната Палата, но не и за конкурентитѣ. Ала тѣзи работи ти нито ги проумѣ, нито ще ги проумѣшъ. Отъ всичкото си стоене въ общината, която между впрочемъ казано, ти бѣ обѣрналъ на партизански клубъ (контролорската канцелария още мирине на цървули) ти се научи само да словоохотствувашъ за своята важна гаранция. Какъвъ по-силенъ примѣръ за твое то профанство отъ тоя, да твърдишъ, че нѣмашъ съмъ право да вземамъ въ търговетѣ повече отъ 500 лева. Това се отнася за всѣки търгъ отдѣлно, а когато се продаватъ мѣста, не се ли произвежда отдѣлно търгъ за всѣко мѣсто, не се ли искатъ отъ всѣки конкурентъ по отдѣлно по 50—100 л. Посочи примѣръ, когато тържната комисиия, въ това число и азъ, е приемала по единични залози по-голѣми отъ 500 лв. Ако това не знаешъ защо не запита съпартизанитѣ си въ общината, които участвуватъ въ тържни комисиия. Едно отъ двѣтѣ: или ти си както казахъ профанъ, та не можешъ разбра и тѣзи най-елементарни работи, или ти знаешъ, но криешъ истината, защото ти би ти избола очитѣ, защото чрѣзъ неистината по-добрь се интригантствува. Избери си което искашъ положение: и двѣтѣ ти приличатъ.

И най-сетнѣ отивашъ до тамъ, че опровергавашъ самъ себе си; силовъ искашъ да извъртишъ дори природата на нѣщата: искашъ непрѣменно да изкарашъ, че лицето Ламбо Георгиевъ и Хараламби Давидовъ сж двѣ отдѣлни лица, защото само ако е тѣй, можешъ да тържествувашъ, че си открилъ фалшификация по наддавателнитѣ листове. На това ще ти отговори, че когато ти сполучишъ отъ лицето Ламбо Георгиевъ (пълното име на което е Хараламби Георгиевъ Давидовъ) да образувашъ двѣ отдѣлни лица, двѣ сжщества, — тогава и азъ ще призная, че има фалшификация. А до тогава много има да се тѣлѣнешъ въ златната мечта, че си открилъ Америка. Но да разправяшъ истината на единъ прѣдубѣденъ твърдоглавецъ, то е все едно да гонишъ вѣтъра. Какви смѣтки ми правишъ ти, че съмъ записалъ мѣстото отъ името на жена ми на името на Л. Георгиевъ съ цѣлъ да пестя 600 лв. за нотариално прѣхвърляне, когато и въ първия случай и сега, когато то е записано на Л. Георгиевъ, то е пакъ нейно и когато то. нѣма да бжде изплащано отъ никого, тѣй като е прѣскжпо и слѣдователно, ще се конфискува залога, нѣщо което щѣше да стане и ако мѣстото би било на името на жена ми. Какви фантазии създава твое то болно въображение и какво е туй лаене на аба! Разбирамъ, това е истеричния викъ на липени за винаги отъ общественото довѣрие хора, викъ на отчаено, безпомощно падение. Между подобнитѣ, обаче, има маниаци, които искатъ да дигатъ около себе си шумъ отъ каквото и естество да е той и като Херострата готови сж да запалятъ храма на Дяна. Напрасни усилия! Интригата е всѣкога интрига: тамъ кждѣто аргументацията ви е слаба, силаете се, или на шамарми, за да заблудите нѣкои напѣвници, или отдавате причинитѣ за несполучилитѣ плоско скроени планове и мистификации, на властитѣ. Това е пѣкъ онази фиксъ-идея, която е обдала васъ демократитѣ, които, прѣтърпѣли редъ морални поражения и подпернати на унижения отъ собственихъ си противорѣчия, търсите причинитѣ за всичко това въ външни явления...

И най-сетнѣ, имай малко търпѣние, до като дочакашъ да видишъ какъ твоитѣ сапунени мѣхури — актове и тѣмъ подобни, съ които залъгвашъ мнозина лековѣрници, съ каквито сте обиколени вий демократитѣ — ще се прѣснатъ, за да дойде редъ да ти обрисуваме нравствената физиономия тебѣ и на тебѣ подобнитѣ. Може би »жлъчката нѣма да се прѣсне«, защото закоравѣлитѣ прѣстѣпници и хората отъ типътъ на Шекспировия Яго иматъ дебела жлъчка, но все

единъ денъ бившия ортакъ на конекрадитѣ ще се срѣдне съ башъ конекрадеца П. Н. тамъ, дѣто му е мѣстото. Нѣма да мине много и ще си направимъ равномѣтката. Обществото направи равномѣтка съ васъ: то ви изпрати въ дѣното на забвение, тамъ дѣто се изпращатъ всички улчии демагози и липенитѣ отъ общественъ и партиенъ моралъ хора, по иде редъ и за частнитѣ равномѣтки, които ще ви пратятъ не въ дѣното на общественото забвение, а въ дѣното на тюмата — този демократически клубъ, дѣто и сега почиватъ сума ваши еднородци по свѣстѣ и дѣла и които вие освѣтихте съ редъ тържественъ афери.

Арсени Йовковъ.

Дневни новини

Цвѣтниятъ празникъ на дружеството за борба противъ туберкулозата въ България. Извѣстно е на варненското общество, че »Дружеството за борба противъ туберкулозата въ България«, полюбно на антитуберкулознитѣ ягли въ страпство, е взело похвалното рѣшение да устройва всѣка година на 28 и 29 юний »Празникъ на розитѣ«. Този празникъ ще се урежда въ единъ и сжщи денъ въ всички мѣста изъ България, дѣто има клонове отъ дружеството. Групи отъ дами и кавалери ще разнасятъ емблемата на дружеството — розитѣ и ще ги разпродаватъ изъ публичнитѣ мѣста и улицитѣ за една нищожна цѣна, като, разбира се, всѣки ще бжде свободенъ да пожертвува и по-голѣма сума.

Значението на този празникъ е голѣмо. Отъ една страна се популяризира благородната идея на дружеството, а отъ друга страна се дава възможностъ на всички да си спомнятъ за жалката участъ на ония многочислени жертви, които подкосява охтичната зараза. Всѣки членъ отъ дружеството, отъ най-богатия до най-бѣдия, е винаги изложень на сжщата опасностъ и поради това е длѣженъ да пожертвува своята лепга за борба противъ охтиката.

Ние вѣрваме, че Варненското общество ще се покаже щиро въ случая и ще подкрѣпи симпатичната инициатива на »Варненския клонъ отъ дружеството за борба противъ туберкулозата въ България«.

Ученицитѣ чрѣзъ ваканцията. По-неже нѣкои ученици, щомъ настѣятъ ваканцитѣ, хвърлятъ ученическитѣ си шапки и, като се считатъ »свободни граждани«, си позволяватъ нѣкои дѣла, които не приличатъ на възпитани младежи, то учителскитѣ свѣтъ при мжжката гимназия възъ основа на § 104 отъ правилника за срѣднитѣ училища е взелъ рѣшение да се обяви на ученицитѣ, че тѣ сж длѣжни и чрѣзъ ваканцията да носятъ установенитѣ формени шапки съ герба на гимназията и че ония ученици, които не изпълняватъ това, не ще бждатъ приети въ гимназията идващата учебна година.

Похвална мѣрка.

Зрѣлостнитѣ изпитъ при мжжката гимназия »Фердинандъ I« тая година даде слѣдния резултатъ:

I. Явили се на изпитъ 59 души, отъ които 37 рецовни реалисти, 11 редовни реалисти, 8 външни реалисти и 3 външни за допѣлнителенъ зрѣлостенъ изпитъ.

II. Допуснати по усѣтенъ изпитъ 52 души или 88.13% отъ които 33 р. реалисти, 9 р. реалисти, 7 в. реалисти и 3 доп. зр. изпитъ.

III. Получили зрѣлостни свидѣтелства: съ много добъръ успѣхъ 4 р. реалисти; съ добъръ успѣхъ: 24 р. реалисти, 5 р. кл. 3 в. р. и 1 доп. зр. изпитъ, всичко 33 души; съ срѣденъ успѣхъ: 8 р. реалисти, 3 в. реалисти и 1 доп. зр. изпитъ, всичко 12 души; или всичко получили зр. свидѣтелства 49 души или 83.05%.

IV. Ще правятъ поправителенъ изпитъ чрѣзъ м. декември 2 р. реалисти и 1 в. реалистъ, всичко 3 или 5.09%.

V. Непздрѣжали изпита: 3 р. реалисти, 2 р. реалисти, 1 в. реалистъ и 1 доп. зр. изпитъ, всичко 7 или 11.86%.

Освѣтъ това явилъ се на изпитъ по Английски езикъ 1 и издържалъ съ добъръ успѣхъ.

Зрѣлостнитѣ свидѣтелства ще се раздаватъ въ Недѣля на 2 юний т. г.

Годявка. Г-нъ Д. Г. Поповъ, членъ прѣдседателъ на събрательното д-во въ Балчикъ: Д. Г. Поповъ & Янакиевъ,

се е сгодил за г-ца Марийка, дъщеря на Добришкия търговец Георги Славов.

Нашите най-искрени честитавания. Г-ца Руска Д. Стоянова свършила с успех ржкодълното училище в Прага се е завърнала в града ни и пръподава частни уроци по-горни и бди дрѣхѣ, бродерия, шапкарство, поличковаии таптели, рисуване върху коприна и бѣла бродерия. Ул. „Св. Методий“, № 10.

Прѣмѣстенъ. Г-пъ Т. Тодоровъ инженеръ въ тукашното окр. инженерство, е прѣмѣстенъ и повишенъ за участковъ инженеръ въ гр. Сливенъ.

Марко Симеоновъ е отказалъ да даде каквито и да било показания прѣдъ тукашния съдебенъ слѣдователъ когато е билъ запитанъ отъ послѣдния по работитѣ на опростеното отъ него дружество „Звѣзда“.

Говори се, че той е билъ рѣшенъ никому никакви показания да не дава по работитѣ на дружеството. Това поведение на Симеонова има доста интересенъ видъ. Ще видимъ съдебнитѣ власти какви мѣрки ще взематъ срѣщу упоритостта на бай Марко Симеоновъ.

За дружество „Звѣзда“. Мнозина отъ кредиторитѣ на дружеството „Звѣзда“ не могатъ да си обяснятъ причинитѣ за непривежданието въ извѣстностъ до сега на смѣнитѣ на дружество „Звѣзда“, за да се знае какво е останало и кой какво слѣдва да получи. Това протакане на тая работа твърдѣ злѣ бие въ очитѣ на обществото. Повелителенъ дългъ се налага на г-на прѣдседателя на окр. съдъ бързо да разпореда, да се назначатъ вѣщи хора за привеждане въ извѣстностъ на смѣнитѣ на това дружество, та да се избавятъ и заинтересованитѣ хора отъ мъчителното положение, каквото сж принудени сега да търпятъ.

Инженеръ Марчевъ пакъ на длъжностъ. Варненската окръжна постоянна комисия, която имаше нужда отъ единъ енергиченъ инженеръ, е приела и назначила за такъвъ уволнения окр. инженеръ Д. А. Марчевъ. Спомняме си, че г-пъ Димо Шиковъ, прѣдседателъ на варн. окр. постоянна комисия, миналата година бѣ отишълъ въ София съ специалната мисия да иска уволнението на сжия тоя Марчевъ, за назначението на когото сега си е далъ съгласието. Ако сериозни причини сж заставали тогава г-нъ Шикова да отива чакъ до София и да иска уволнението на Марчева отъ длъжността окр. инженеръ, то днесъ трѣбва да сж още по-сериозни пѣкъ причинитѣ за приеманieto му, като инженеръ на постоянната комисия. Дѣйствиелно, чудесна управия!

На „Народна сила“. Жигосани види се отъ хубавата ни статия „Равносмѣтка“, която помѣстихме въ миналия си брой и каждѣто сж единъ спокоенъ тоизъ, съ неопровержими аргументи и здрава логика, казахме си думата за напразнитѣ усилия, що демократическитѣ общини полагатъ за да се държатъ на властъ, въпрѣки общото недоудване — жигосани — излѣзли сж демократическитѣ февруарчета около „Народна сила“ да ни казватъ, че поради юнскитѣ горѣщици „блатото ни прѣсѣхнало“. Прѣди всичко, доказана истинна е, че ако има кой да се бои отъ горещинитѣ, това сж именно демократитѣ. Дали ний имаме причини да „крѣкаме“, или пѣкъ вие, то се вижда отъ това, че ний сме на сжщото мѣсто, на което сме били вчера, вий обаче, които вчера бѣхте „подъ него, задъ него и за него“, сега сте вече малко „по-далечъ отъ него“, та за това именно и тревогата ви е по-обяснима, за това именно и вѣстника ви се прибра въ една по-тѣсна черупка, долѣто единъ денъ може би „отъ жалъ за него“ изчезне съвсѣмъ отъ земята.

Безсилини да отговорите на нашитѣ критики, вий които ний винаги сме конкретизирали анемията на вашия свѣтъ, анемията на дѣлата ви и нескончаемитѣ ви противорѣчия — вий гледате да ни отмините подобно нѣкое псе, коего джавка и бѣга отъ силния си противникъ. „Хора съ долина култура“ сж именно тѣзи, които като васъ, си служатъ съ закачливи аргументи, лишени отъ доза на аргументация. Сарказмитѣ вие наричате „псувици“, а аргументитѣ — „ругатии“, и вадругъ събръквате рѣчница на жавата рѣч и сж такъвъ патосъ разправяте за „жаби“ и „крѣкание“, като че ли вий дѣйствиелно оте отъ това царство, та имъ разбирате патурата.

Протестационно събрание. На 23 т. м. 7 часа вечерта, обединената социалдемократическа партия въ града ни, устрои протестационно събрание въ зала „Съединение“, за протестъ противъ реакционната работа въ Великото Нар. Събрание. Прѣвъ говори Никола Харлаковъ, който съ свойственото си огнено слово заклейми прѣстѣпнитѣ поплъзновения на монархизма отъ освобождението ни и до днесъ, порица явнитѣ нахални клѣтвипристѣпничества на анархизма отъ горѣ и позова гражданството къмъ протестъ законенъ, траенъ отдолу за съзидане на една здрава организирана сила, която само ще може да каже на монархизма: „долу!“ и ще извика: „да живѣе народния суверенитетъ, да живѣе републиката!“

Втори говори Вл. Димитровъ, той направи позивъ за обединение между разпокъсанитѣ и враждуващи по между си работнически организации, защото само тѣ сж скалата, която ще разбие кораба на буржуазно-монархическитѣ аспирации. Той, както и първия ораторъ протестираха противъ прѣстѣпленията на коалиционното правителство и болшинство въ Търново, противъ реакционнитѣ му посѣбствата върху конституционнитѣ свободи на цѣлия народъ и противъ намѣсата на князь Фердинанда въ работата на най-върховния народовластенъ институтъ В. Н. С.

Накрай въ духа на говореното се прочете резолюция, приета отъ присѣдствующитѣ съ аclamationия.

Станалитѣ наводнения въ много градове и села въ България причиниха голѣми загуби на населението въ тѣхъ: съборени сж биле на нѣкои къщи, завлѣчени сж биле на други хранилѣ, разрушени сж биле цѣли села, отвлѣчени сж биле мостове а нѣкѣдъ даже е имало и човѣшки жертви. Учимъ се отъ положително мѣсто, че помощъ на пострадалитѣ и за поправката на шосета и мостоветѣ, доклъ се приведе въ извѣстностъ общата стойностъ на загубитѣ отъ наводненията, правителството ще отпусне 500,000 лева.

Пишатъ ни отъ града, че общинското управление е забранявало на гражданитѣ отъ улица „Сливница“ да строятъ какви да е пострѣйки, понеже съ вѣта билъ зѣлъ рѣшенъ да разшири улицата, като имъ събори къщи. Това положение отъ 10 години пасамъ се е протакало. И гражданитѣ, порали неразрѣшаване въпроса окончателно сж биле принудени да понасягъ материалнитѣ щети, защото нито сж можели да строятъ, нито пѣкъ сж можели да ипотекиратъ занията си въ кредитни учреждения, за да се улеснятъ. Трѣбва най-сетѣ общинското управление да тури край на това мъчително за гражданитѣ положение, като разрѣши въпроса за разширяване улицата въ положителна смисълъ.

Грубитѣ обноси, които нѣкои отъ г-да офицеритѣ проявяватъ спрѣмо войницитѣ, които имъ се прашатъ за вѣстови, които сега наричатъ ординарци, до висока степенъ унижаватъ честта и достоинството, както на офицеритѣ така и на войницитѣ изобщо. Това обстоятелство съ поразителна яснота показва, че нашитѣ офицери не сж се простили още съ най-лошитѣ привички, та да могатъ да се издигнатъ на подобающата висота и да не даватъ и най-малкия поводъ, да ги обвиняватъ въ недобро отношение съ войницитѣ. Честта на войника е честъ и на офицера! Ето защо пишемъ тия редове: Миналата седмица бѣхме свидѣтели на една сценка въ улица „Драгоманъ“. Тамъ въ една къща живѣе г-нъ капитанъ Рандевъ, който, кой знай, защо се е разсърдилъ на своя ординарецъ, та съ единъ високъ и грубъ тонъ викаше и наругуваеше войника. Тоя крѣстъкъ на г-нъ капитана въ кжсо врѣме настѣбра много хора, които, като слушаха ругатнитѣ му, почнаха да си подхвърлятъ остри шеви по адресъ на афтора на скандала.

Обичаме да вѣрваме, че г-нъ бригадниа командиръ ще вземе бѣлѣжка отъ изложеното и ще даде заслуженото на виновника.

Отъ с. Куртъ-Дере ни съобщаватъ, че на 18 того въ 1 часа слѣдъ обѣдъ е почнало да вали дѣждъ съ градушка, продължилъ съ силна буря. Валежътъ продължилъ 35 минути. Въ които къщи е имало прозорци всички сж биле испочупени, бѣлия бобъ и

мамулитѣ сж биле съвършено испочукани отъ градушката, а житата сж биле поврѣдени 30—40%. Слѣдъ прѣставането на дѣжда въ долѣтъ е придошла вода на ширина 50 метра и 6 метра дълбочина, която заляла до коминитѣ 3 къщи, отъ които нищо не могли да спасятъ, завлѣчени биле зеленчукови градини, издавени добитѣци е имало, а бурята е била толкова силна, што около 100 крушови дървета по нивята сж биле изкоренени. Около 250,000 лева загуба е имало. Отъ тая стихия не щѣло да има такава голѣма загуба, ако мостътъ по желѣзно-пжтната линия Добричъ—Варна е билъ направенъ по-широкъ. Всичкия грѣхъ остава да тежи върху прѣдприемача по направата на моста, комуто още тогава селенитѣ сж напомнили, че грѣбва мостътъ да бѣде по-широкъ, защото нѣкога приижда много вода. Сжщо такива повреди е имало и въ селата Акъ-Коюнъ, Хасхрджикъ и Ени-Кьой, понеже и тамъ е валилъ такъвъ дѣждъ съ градушка.

Сназка. Въ недѣля, 26 того въ 8½ часа вечерта, въ тукашната Евангелска черква ще държи сказка на тема „българитѣ въ Америка“, г-нъ Павелъ Л. Мишковъ, току що се завърналъ отъ Америка, гдѣто е завършилъ богословскитѣ науки и е билъ редакторъ на издаваемия се тамъ български вѣстникъ „Народенъ Гласъ“. Неще да е безинтересна сказката на г-на Мишкова, като се има прѣдъ видъ, че въ Америка сж прѣснати около 90,000 души българи. Той е дошълъ за проповѣдникъ въ градътъ ни и държи всѣка недѣля заранъ и вечеръ религиозни, съврѣмени проповѣди въ горѣказаната черква.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2540.

Въ допълнение обявлението си подъ № 1657 публикувано въ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой № 124 отъ 18.VI. 1911 год. извѣстявамъ на интересующитѣ се, че продажбата на праздно мѣсто отъ 297 кв. метра, находяще се въ Варна, II участъкъ, улица „Антимъ I“, при съсѣди: Петръ Н. Икономовъ, а сега Иванъ Б. Шипковъ, П. Каракулаковъ, Мичманъ Каракашевъ и улица „Антимъ I“ е почната на 11 юний т. год. и ще продължава до 11 юлий с. г. до 5 часа вечерта и съ правонадаване въ 24 часа 5%. Горния имотъ е собственъ на Покойния Георги Стойковъ, продава се за подѣла. Първа цѣна 3000 лева.

Желающитѣ да купятъ имота, могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Варна, 14 юний 1911 г.

II Сжд. Приставъ: Н. Спасовъ.

II Варненски Сждебенъ Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 2193

Обявявамъ, че съгласно опрѣдлението на Варненски Окр. Сждъ № 3324 отъ 23 августъ 1910 г. въ продължение на 31 дни отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ в. „Свободенъ Гласъ“ и съ правонадаване въ 24 часа 5%, ще продавамъ на публиченъ търгъ слѣдующитѣ недвижими имоти принадлежащи на малолѣтитѣ: Юмеръ, Мюневеръ, Тахиръ и Селверъ Аптулови, останали имъ въ наследство отъ покойния нѣ баща Аптула Юмеровъ, отъ с. Айваджикъ; а именно: 1) 42/80 части отъ една къща, построена върху около 96 кв. м. отъ простъ смѣсенъ материалъ покрита съ керемиди състояща се отъ 4 стаи и единъ дамъ; съ дворъ отъ 1½ дек. и въ него единъ плѣвникъ върху около 50 кв. метра отъ прѣти, покритъ съ ржженица, находяща се въ с. Айваджикъ при съсѣди: Хасанъ х. Ибраимовъ, Мехмадъ Алиевъ, пжтъ и долъ, оцѣн. 157-50 лв.; 2) 4/6 части отъ една нива, цѣлата отъ 6 декара и 6 ара, въ землището на с. Айваджикъ, мѣсти. „Сарж-Гечидъ“ при съсѣди: Неджибъ Сюлеймановъ, пжтъ и отъ двѣтъ страни гора; оцѣнена 33 лева; 3) 4/6 части отъ една нива цѣлата 30 декара и 5 ара, въ сжщото землище при съсѣди: Мирю Симовъ, дере и пжтъ; оцѣн. 152-49 лв.; 4) 4/6 части отъ една нива, цѣлата отъ 7 декара и 3 ара въ сжщото землище, мѣсти. „Мисиръ-Тарла“ при съсѣди: Мехмедъ Юмеровъ, Хаджюглу Хаовъ и гора;

оцѣн. 36-51 лв.; 5) 4/6 части отъ една нива, цѣлата отъ 11 дек. 4 ара, въ сжщото землище и мѣстностъ при съсѣди: Мехмедъ Юмеровъ, Хасанъ Мехмедовъ и отъ двѣтъ страни рѣка, оцѣн. 57 лева; 6) 4/6 части отъ една нива, цѣлата отъ 3 декара и 8 ара въ сжщото землище, мѣстността „Кирезли-Капракъ“ при съсѣди: Мехмедъ Юмеровъ Кюю Дойчевъ и отъ двѣтъ страни гора; оцѣн. 18-99 лв.; 7) 4/6 части отъ една нива, цѣлата отъ 5 декара и 5 ара въ сжщото землище и мѣстностъ, при съсѣди: Кюю Дойчевъ, Димо Панайотовъ и отъ двѣтъ страни гора и долъ; оцѣн. 28-51 лева; 8) 4/6 части отъ една нива; цѣлата отъ 8 дек. и 7 ара, въ сжщото землище, мѣсти. „Таракла-Тарла“ при съсѣди: Димитър Милушевъ, гора, Бою Калчевъ и дере; оцѣн. 43-50 лв.; 9) 4/6 части отъ една нива, цѣлата отъ 17 дек. и 7 ара въ сжщото землище, мѣсти. „Корнялъ“ при съсѣди: Митю Юргакевъ, кория, пжтъ и Хюсеинъ Ахмедовъ; оцѣн. 88-50 лв.; 10) 4/6 части отъ една нива, цѣлата отъ 6 дек. и 7 ара въ сжщото землище, мѣсти. „При Пжтъ“ при съсѣди: Дойчо Великовъ, долъ, пжтъ и гора; оцѣн. 33-51 лв.; 11) 4/6 части отъ една нива, цѣлата отъ 20 дек. и 4 ара, въ сжщото землище, мѣсти. „Сариусакъ“ при съсѣди: Никола Тодоровъ, Георги Грудевъ, рѣка и гора; оцѣн. 102 лева и 12) 4/6 части отъ една нива цѣлата отъ 8 дек. и 7 ара, въ сжщото землище, мѣсти. „Кирезли-Капракъ“ при съсѣди: Димо Панайотовъ, отъ двѣ страни и долъ отъ двѣ страни; оцѣн. 43-50 лева.

Желающитѣ да купятъ имотитѣ могатъ да се явяватъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията ми да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ.

Варна, 2 юний 1911 год.

II Сжд. Приставъ: Н. Спасовъ

II Варненски Сждебенъ Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 2512

Обявявамъ, че, съгласно опрѣдлението № 1817 отъ 13/V т. г., на варненски окр. съдъ, въ продължение на 31 денъ отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстиятъ вѣстници, съ правонадаване въ 24 часа 5%, ще продавамъ на публиченъ търгъ слѣдния недвижимъ имотъ принадлежащъ на София, Мехмедъ, Емине, Назмие и Хюсеинъ Махмудовъ, останали отъ покойния Махмудъ Хюсеиновъ отъ Варна, а именно: Едно лозе отъ 4360 кв. метра, находяще се въ Варненскитѣ лози, мѣстността „Св. Никола“, при съсѣди: Поетия Ризовъ, Мария Димитрова, Георги Стояновъ и пжтъ. Първоначална цѣна 700 лева.

Желающитѣ да наддаватъ, могатъ да се явятъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията ми, да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ.

гр. Варна, 11 юни 1911 год.

Сждеб. Приставъ: Н. Спасовъ

ИЗВѢСТИЕ.

Варненскитѣ морски бани сж вече открити. По този случай, явява се за знание на всички Варненски граждани и граждани и на ония отъ провинцията, които дохождатъ за банитѣ, че ще намѣрятъ почти всички удобства, както отъ чистотата, така и отъ прислугата. Прѣдприемача е взелъ всички мѣрки што посѣтителитѣ на банитѣ да оставатъ доволни, като е поставилъ на 10—15 мѣста вани. Сжщо има и абонаментни карти за цѣлия лѣтенъ сезонъ съ извѣстна отстъпка отъ обикновената.

Нова тухларница.

Въ новооткритата тухларница и керемидарница на Христо Митевъ — гара Синдѣлъ, се изработватъ първокачествени и добри изпечени тухли и керемиди, отъ каждѣто желающитѣ могатъ да си набавятъ съ износни цѣни.